

ÉVKÖZI 6. VASÁRNAP

1-4 oldal

Olv.: Jer 17,58 – 1Kor 15,12.16-20 – Lk 6,17.20-26

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése***

Kedves Testvérek! Ezen a mai reggelen, amikor Isten dicsőítésére gyülekeztünk össze templomainkban, akkor érdemes odafigyelni Pál apostol figyelmeztetésére: A világban élünk, de nem a világnak élünk. Ugyancsak ő mondja ennek az igazságnak a fényében: Látom a jót, helyeslem is, mégis a rosszat teszem. Bizony a világ lehetőségeit tekintve ezt a fájdalmas igazságot is kimondhatjuk: úgy tűnik, jobban itthon vagyunk ebben a világban, mint az Isten országában, mint az Egyházban. Pedig az Isten országa általunk van jelen ebben a világban és az Egyháznak az a küldetése, hogy az Isten országának a titkait mutassa meg ebben a világban azoknak, akik még távol vannak, akik esetleg nem ismerik az Istent.

Bizony mind ez a kijelentés, amit ma egymás után felsoroltam, ok arra, hogy meakulpázzunk: én vétkem, én vétkem, én igen nagy vétkem. Mert az igazság ez, most se tehetünk egyebet, ha méltóképpen akarunk ünnepelni, mint bűnbánatot tartunk.

Szentbeszéd

Kedves testvérek! Minden ember boldog akar lenni. A kérdés az, hogy mi teszi az embert boldoggá? Szent Ágostonra szeretnék hivatkozni, mint egy tanúra, és Nagy Szent Gergely pápára, aki ugyancsak Istennek egyik legnagyobb tanúja az Anyaszentegyházban. Szent Ágoston azt mondja, az ember boldogságát az Isten adhatja. Isten az ember boldogsága. Magadnak teremtetél minket Isten és nyugtalan a mi szívünk, amíg meg nem nyugszik Tebenned. Minden nyugtalanságunk oka a szívünk nyugtalansága, mert a szívünkkel még nem találtunk rá Istenre, aki az ember boldogságát jelenti. Nagy Szent Gergely pápa pedig, amikor a rábízottak nagy seregén körütekint, úgy valamiképpen, mint ahogy Jézus ezen a sík mezőn, ahogy hallottuk.

Nagyon érdekes, az Ószövetségnek az üzenete, mintegy foglalatképpen, a Tízparancsolat. Az Újszövetségnek az üzenete a Hegyi beszéd, de nagyon érdekes, amikor a Hegyi beszéd tolmácsolója Máté evangélista, ő a Sínai-hegyre hivatkozik, a törvényre hivatkozik, a Tízparancsolatra hivatkozik, hiszen Máté, a zsidókból lett keresztényeknek írja az Evangéliumát. Az ő számukra, mint zsidók számára, a törvény az mindennek a csúcsa, a hegy, és ezért is szabad ezt így mondani, hogy a hegyre viszi Jézust, hogy a Tízparancsolattal szembesítse a zsidóságot. Viszont a mai Evangélium Lukácstól származik, és Lukács lejön a hegyről az üzenetével. Lehozza Jézust a hegyről a sík mezőre, mert az ő számára nagyon fontos az az üzenet, amit a pogányokból lett keresztényeknek tolmácsol. Elsősorban görög származásúak voltak azok, akiknek a Lukács Evangélium közvetíti az isteni igazságot. és itt csak négy boldogságról hallunk és négy jajról.

Nyilvánvaló, egy más hangszerelés ez, mint Máté esetében volt és nekünk is nagyon komolyan kell erre figyelni, mert hiszen Lukács elsősorban talán éppen azt az igazságot akarja megjeleníteni, amit Nagy Szent Gergely pápa az övéire bízott, amikor imígyen szól az egyik prédikációjában. Szeretném, ha a világ dolgaival helyes kapcsolatokat lenne, szeretném, ha nem a világ dolgai lennének számotokra a legfontosabbak, de látom, hogy a világ nagyon

fontos nektek, mondja az akkori keresztényeknek. Ezt mondom én is, nyilvánvalóan Nagy Szent Gergely pápa után persze. A pápa azt mondja a hallgatóinak, hogyha már nem tudtok a világ dolgaival helyesen bánni, arra vigyázzatok, nehogy uralkodjanak ezek rajtatok. A világ nehogy uralkodjon rajtatok, hanem ti uralkodjatok a világon. Vigyázzatok arra, hogy a világ ne gyöngítse el a lelketeket, hanem a lélekkel uralkodjatok a világ ajánlatán.

Azt gondolom, mind Ágostonnak, noha ő elsősorban az ószövetségi törvényekre hivatkozik, mint pedig a pápának az üzenete arra figyelmeztet bennünket, hogy csábító a világ. Nagyon bele tud az ember szeretni a világba. Nem csoda, a baj az, amikor a világ hatalomra tesz szert fölöttünk, amikor a világ diktál és nem a lélek. Amikor nem azok az értékek a meghatározók a világ dolgaiban való eligazodásunkban, amelyek isteni értékek, amiket Krisztus jelenít meg, hiszen Krisztus az Újszövetség hirdetője, akkor veszélyben vagyunk. Testvérek, higgyük el, az a veszély, ami ma itt van, a zsigereinkben van, a társadalmainkban van, egész Európában itt van, de bizonyos értelemben az egész világon, mert hiszen a világ keresztény szellemiségét meghatározó Európát vette célba az istentelen világ. Ha Európát elbizonytalanítják, sikerült nekik sajnos, akkor nyert ügyük van. Tegnap egyébként, aki a miniszterelnök úrnak a beszámolóját hallgatta, valahol az ő beszámolója is ezen a területen mozgott.

Éppen ezért ezen a mai vasárnapon, akkor, amikor Jézus szembesít bennünket a boldogságokkal, meg a jajokkal, akkor egy kérdést kell nagyon világosan tisztázni magunkban. Boldoggá az embert csak az isteni igazságok tehetik. Kicsit ijesztő ez a számunkra, hiszen amit boldognak mond Jézus, azoktól mi irtózunk, azok számunkra szerencsétlenségek. Hát szerencsétlenség a szegénység, az éhezés, a sírás, az üldöztetés, és amitől óvna bennünket Jézus, amikor a jajokat mondja, az a gazdagság, és mindenki gazdag szeretne lenni, jóllakott lenni és vidám lenni.

Rendezett életet emlegetünk ilyenkor és békében szeretnénk élni. Csakhogy vigyázzunk, ennek mi az ára? A boldogságnak is ára van, a gazdagságnak is ára van, és ezen a mai vasárnapon a legfontosabb üzenet, hogy a javak, a világ kínálata, sosem tudja boldoggá tenni az embert személyes kapcsolatok nélkül. Vigyázzunk, a javak kísértése pontosan ezt jelenti. Úgy tudnak megjelenni az életünkben, mint amik elegendők, mint amik maradéktalanul boldoggá tudnak bennünket tenni, és közben mintha elhanyagolnánk a személyes kapcsolatokat.

Testvérek! Gondoljunk az Evangélium számtalan történetére, a gazdagra, akinek jó termése volt és begyűjtött mindent és magtárakat épít és meglegedetten néz körül, hogy megvan minden hosszú időre. Oktalan, mit használ az embernek, ha az egész világot megszerzi is, de lelke kárt szenved. Mit használ az embernek, ha mindent össze tud harácsolni magának, holnap számon kérik a lelkedet, holnap itt hagysz mindent.

Felejthetetlen a számomra, hogy 2004-ben, amikor az Európai Unió tagjai közé kerültünk, mennyire örültünk, mennyire boldogok voltunk, hogy a helyünkre visszakerültünk, ahol mindig is voltunk. Felejthetetlen a számomra, amikor Thomas Glaser egy fejtágítást tartott keveseknek, én is ott lehettem, és az volt az üzenete: Jövönk a jólét. Csak éppen azt nem tudta, mi a jólét. Mert a jólét a gondtalan anyagi helyzet. Kénytelen voltam felszólalni, senki nem mert megmukkanni sem. Megkérdeztem tőle, hogy gondolja ezt és ezzel zártam a kérdéseimet: én még mindig jobban hiszek Krisztusnak, mint önnek, mert Jézus azt mondta, hogy szegények mindig lesznek veletek, vagyis jólét sohasem lesz ebben a földi életben. Gondtalan anyagi helyzet sohasem lesz ebben a földi életben, most sincs és nem is lesz soha.

Ez az alapüzenete a mai napnak: csupán az anyagi javak, csupán az, ami a világ kínálata, személyi kapcsolatok nélkül nem tesz boldoggá bennünket. Nézzünk körül, mindenki az

evilági javakat hajszolja és a személyes kapcsolataink, amik az igazi éltetőink, egymással való kapcsolatunk, azok meg elsorvadnak. És csodálkozunk azon, hogy mindenki elégedetlen, mindenki panaszodik, miközben messze jobban élünk azt hiszem ma, Magyarországon, mint valaha. Ez az első tanulság.

A második, talán így is mondhatnám, hogy az üzenetek sokasága. Jézus leleplez bennünket. Az eddig elmondottak alapján mondhatom, hogy ismerjük a szegény gazdagoknak a helyzetét. Azokról van szó, akik emberi kapcsolatok nélküliek, mert azt hiszik, hogy a javak mindent jelentenek a számukra. És a gazdag szegények azok, akik felismerik a javaknak a viszonylagosságát és sokkal, de sokkal fontosabbnak tartják az emberi kapcsolatokat. Tegnap ezzel kapcsolatosan is rengeteg utalást hallhattunk a miniszterelnök úrnak a beszámolójában. Mire hív bennünket Jézus? A szegénység boldogságára! Mit jelent ez? Helyesen kell értenünk. A szegénység szelleme azért lehet a boldogságunk építője, mert a szegénység eloldja az embert a világtól, felszabadítja az embert a javak kísértése alól. A javak pedig, a gazdagság pedig megbéklyózza az embert. Bilincs az emberen, mert ebben a tévedésben él, amiről egész eddig beszéltem, az, aki a javakban való bővelkedéstől várja az élete értelmét.

Testvérek! Azt gondolom, hogy el kell gondolkodnunk nekünk, keresztényeknek, akik a világban élünk, de ugyanakkor mi az Isten országának a tagjai vagyunk, mert keresztények vagyunk, mert Egyházban élünk. Az Egyház küldetése pontosan abban áll, hogy a tagjainak megmutassa azokat az értékeket, amelyek meghatározhatják az életünket és amelyeknek a lényege abban áll, hogy a világ nem tud olyan kínálattal előállni, amely az egymással való kapcsolatunkat értelmetlennek vagy feleslegesnek tartja. Azt gondolom, ez a második rendkívül fontos következtetés.

Összegzésképpen azt mondhatom, hogy a boldogságok az Isten világába vezetnek el bennünket. Az Isten, aki hatalmas, az Isten, aki a szeretetét kínálja nekünk. Az ember boldogsága alapvetően abban áll, hogy ráhagyatkozik az Istenre, bizalommal van az Isten iránt, mert felismerte azt, hogy az Isten szeretete mindent meghatároz. Felismerte az ember ennek az istenkapcsolatnak a jegyében, hogy a világnak nincs olyan kínálata, ami ezt megelőzheti, mert az Istennel kapcsolatban nem kell olyat mondani, amit hallottunk a mai olvasmányban: átkozott, aki az emberben bíz. Az Isten mindig hűséges, értünk lett emberré, hogy kinyilatkoztassa nekünk a szeretetét. Ez a kereszténység tőkéje, vagy ez az a forrás, amibe eresztjük az életünk gyökereit és ebből táplálkozunk.

Ezen a mai vasárnapon ez a kérdésekre a válasz. Az Egyház, ha igazán Egyház akar lenni, ha mi igazán keresztények akarunk lenni, akkor mi azok közé tartozunk, akik felismertük azt, hogy egymáshoz tartozni, egymást szeretni, egymással közösségben lenni, egymás gondjából figyelembe venni, ez valóban az ember boldogsága. Ez ad értelmet a létünknek. A Jóisten segítsen bennünket, hogy a Krisztus által meghirdetett boldogság határozza meg a mindennapjainkat és egymást valóban ennek a jegyében tudjuk elfogadni, így egymás felé fordulni és egymással közösséget teremteni. Ez akkora erő, amivel szemben a világnak nincs ereje. Minden nap erről döntünk és a döntésünk a világ sorsát határozza meg és ebben a világban az ember jövőjét.

+ A M E N +

Szentmise befejezése

Kedves testvérek!

Csak azért teszek említést a következőkről, mert ez a kedves testvérünk ahhoz a közösséghez tartozott, amely nekem a legfontosabb volt az életemben: Némegy Anna testvérünk – oda kifüggesztettük a gyászjelentését. Ő egy hallatlanul nagy tehetség volt, de ő az isteni boldogság mellett tette le a garast, hogy így mondjam, és egész életét ennek az igazságnak a fényében élte és rengeteg ember köszönhet neki kimondhatatlan értékeket. 97. életévében halt meg. Akik megfogyatkozva ugyan, de régen még igen sokan látták, itt szokott ülni az első széken és még öt hónappal ezelőtt minden vasárnap az igehirdetést leírta és több száz példányban kiosztotta az emberek között. Hallatlan nagy szorgalommal, odaadással, tehetséggel, és ha őszinték vagyunk, akkor azt is ki kell mondani: minden áldozatot vállalva. Mert azért más 95 éves kora fölött nem ilyenekkel szokott foglalkozni. Őneki utolsó leheletéig az Isten ügye volt a fontos.

Csütörtökön, este a fél 6 órai szentmise, február 17-én érte lesz itt a kápolnában és a temetési szertartását is itt fogjuk végezni. Aztán majd az urnáját már csak én fogom elhelyezni a zugligeti altemplomban, ahol szintén nagyon, de nagyon sokat köszönhet neki az ottani közösség. Aki valamit akar neki megköszönni, az vegyen részt ezen a szentmisén, ha úgy gondolja. Természetesen nem kötelező semmi, de én szükségesnek tartottam, hogy ezt legalább kimondjam. Megköszönjük az életét és nagyon hiányzik.

+ *Á L D Á S* +